

[Kent Kirk]

ret, mere bliver et forhold imellem landmændene og forbrugerne, så man sikrer, at det overliggende samfundshensyn, den stabile produktion, opretholdes.

Jeg tror, at det er af stor vigtighed, som udenrigsministeren også er inde på det i redegørelsen, at den fælles landbrugspolitik bliver tillempt de muligheder, der er på verdensplan, at man fra Fællesskabets side sætter mere på at få Uruguay-runden til at udmunde i en fødevarerpolitik i Europa, som er tilpasset de muligheder, der findes på verdensplan. Jeg tror også, det er af stor vigtighed, at man betragter den fælles landbrugspolitik ud fra en liberal holdning, at man arbejder på en liberalisering af handelen med fødevarer på verdensplan.

Det næste spørgsmål, som er på dagsordenen, og som vi allerede er konfronteret med, er budgetproblemerne. Det er selvfølgelig vigtigt, at vi i den danske formandsperiode får løst de nuværende problemer omkring 1987-budgettet. Men den langsigtede finansieringsreform, som EF-Kommissionen har stillet forslag om, bør også kunne bearbejdes og modnes, således at vi forhåbentlig kan finde en løsning på de langsigtede budgetproblemer inden for det næste halve år.

Vi lægger i Det Konservative Folkeparti overordentlig stor vægt på, at der i forbindelse med hele finansieringen og i forbindelse med hele udgiftspolitikken i Fællesskabet vises solidaritet imellem de fattigste og de rigeste medlemslande.

Motsat mener vi, at et af principperne i øjeblikket i finansieringen af Fællesskabet, nemlig momsens hovedhjørnestenen, er et rigtigt princip, fordi det giver udtryk for, at de medlemslande, som har interesse i det store fælles marked og den fri konkurrence på det fælles marked, på den måde bidrager via forbrugerafgiften. Men det skal ikke afvises, at vi for at nå løsninger på dette problem er nødt til at gå ind i alvorlige overvejelser omkring Kommissionsforslagene omkring den såkaldte velstandsafgift.

Det tredje spørgsmål, som både hr. Ivar Nørgaard og udenrigsministeren i sin redegørelse er inde på, er det indre marked, spørgsmålet om at fremme det indre marked, samtidig med at man finder den naturlige balance mellem miljøet og arbejdsmiljøet. Der skal ikke siges mange ord om det; vi har talt meget om det her i Folketinget. Det er vigtigt,

at vi i det næste halve år, hvor vi skal arbejde under den nye traktat, forsøger at lægge grundstenen til denne balance.

Jeg vil også gøre opmærksom på andre ting, som det er vigtigt at vi er opmærksomme på i formandsperioden. Det er bl.a., at virkeliggørelsen af det indre marked og liberaliseringen af kapitalbevægelserne vil stille krav til Fællesskabet på en anden måde. Der vil være nogle underliggende bevægelser i Fællesskabet, som vi er nødt til at være opmærksomme på.

Hvis vi skal virkeliggøre et fuldstændig frit kapitalmarked i Europa og vi skal gennemføre den fri etableringsret, er det nødvendigt, at vi i landbrugspolitikken, fiskeripolitikken og på andre områder, hvor vi efterhånden har nationaliseret retten til at producere, er opmærksomme på, at vi ikke kan opretholde denne form for politik. Det kan ikke lade sig gøre at opretholde en national fordelingspolitik, hvis vi samtidig har den fri etableringsret og vi samtidig har muligheder for at flytte kapital imellem medlemslandene. Der er allerede tendenser i Fællesskabet, som underbygger dette synspunkt.

Af de områder, som det vil være vigtigt at få på dagsordenen, og hvor Danmark har særskilte muligheder, vil jeg nævne en prioritering af forskning i bl.a. miljøet og arbejdsmiljøet. Hvis vi skal finde frem til fælles regler for tolv europæiske lande, er det vigtigt, at vi har det samme grundlag at debattere det ud fra og træffe de politiske beslutninger ud fra. Vi må nok sige, at specielt på miljøområdet og på arbejdsmiljøområdet er der vidt forskellige beslutningsgrundlag i medlemslandene. Derfor er det vigtigt, at vi bl.a. prioriterer spørgsmålet om forskning på dette område.

Dernæst vil jeg godt vende mig til den anden side af formandskabet, Det Europæiske Politiske Samarbejde, hvor vi må sige at vi har haft stor succes i den tid, det har fungeret i. Jeg tror ikke, at den nye traktat om EPS-samarbejdet, som nu endelig træder i kraft, vil få afgørende betydning for ændringer her. Men der er ingen tvivl om, at den bevægelse, der i øjeblikket er i våbenkontrolforhandlingerne mellem USA og Sovjetunionen, betyder, at EPS-samarbejdet skal tillægges større betydning. Vi må her være opmærksomme på den balance i EPS-samarbejdet, der skal holdes fra Fællesskabets side og